

Publicerad 2016-02-11 01:05 av Goraxy 89 Orion

Tidens Böljande Nu

Det var
det forsande vattnet
som fångade mig
på bron
ställde min bike
lutad mot räcket
kände jag det sträva virket
mot händerna
doften av skog doften av fukt
och gistna plankor
jag hade inga tankar då
jag var skogen
jag var dofterna
de mörka virvlarna i vattnet
allt omkring mig var jag
det brusande forsande livet
uttryckte allt allt
framsprungen ur min tystnad
var jag aldrig ensam
i tidens böljande nu

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Goraxy 89 Orion med Poeter.se id #48553 innehar upphovsrätten